

1...2...3

סליחה

שלושה קצרים על סליחה

אמא אחרת

אמא שתמיד תתן לה לצפות באיזה
סרט שתרצה,

אמא שתגיד על כל ציור שהיא
עשתה שהוא הכי יפה,

אמא שלא תאחר אף פעם לגן.

אמא אחרת,

לא זאת שכאן.

יעל רוצה אמא אחרת,

שתרשה לה ללבוש תמיד את מה שהיא
רוצה
(גם אם זה אומר חולצה על חולצה)

שתתן לה לאכול שוקולד בכל ארוחה
(ורצוי עליו גם עוד שוקולד למריחה)

שתהיה חברה של כל האמהות האחרות
(לא משנה שתמיד אמא שלה מנסה
להימנע מהתקהלויות...)

הפעם האחרונה

אמא כועסת,
גם לה מותר,

ויעל דואגת כשהריב לא נגמר,
ושואלת:

אמא,
תסלחי לי מחר?

יעל מבטיחה שזאת הפעם האחרונה,
ואז שוכחת כשהפעם הזאת מגיעה.

זה קורה כל הזמן,
בהמון מקרים,
ולא תמיד יש לה הסבר,

היא רק אומרת שהיא לא מצליחה
להתגבר.

1...2...3 סליחה

לפעמים כשהכל נרגע מנסים להזכר
מה קרה ולא מצליחים
רק מרגישים שהלב דופק חזק כמו
אלף פטישים.

אבל אחרי שעובר מספיק זמן,
כולם רוצים לסיים את המריבה,
כי זה בכלל לא נעים,
ואפילו לא זוכרים את הסיבה...

אז יעל ואמא מחזיקות ידיים וקוראות
בחוזקה:

1...2...3... סליחה.

בבית שלנו לא מבקשים סליחה כל
כך מהר,
גם כשיש על מה להצטער.

כשצועקים ממש חזק,
כשלא מחכים לתור,
כשמדברים בחוצפה,
(מאיפה זה בא????)
כשאומרים משהו מעליב,
וכשסתם מוצאים על מה לריב.

כי אצלנו בבית קשה להודות בטעות,
וזה כבר הוכח!
אז הכעס שלנו נמשך ונמשך.